

Sokol Kobylisy C 2015

[Sokol Kobylisy C] - [TJ Pankrác E]

[7 : 1]

Protože jsme před posledním zápasem měli výhru ve skupině ve svých rukou, ale mohlo záležet na skóre (v extrémním případě mohla být potřeba i výhra 8-0), zmobilizoval jsem opět to nejsilnější, co bylo k dispozici, za účelem slaboučkou a poslední Pankrác zmasakrovat. Navíc jsem vyhlásil odměnu jednoho večera konzumace piva na můj účet pro každého, kdo v posledním kole udělá bod. Takto agresivní přístup se brzy ukázal jako nadbytečný: V dřívě v týdnu hraných utkáních všichni potenciální konkurenti zaváhali – Smíchov prohrál proti v šesti (!) hrajícím Radlicím, GROP podlehl na poslední chvíli se zachraňující LISE a Vršovice sice vyhrály, ale pouze 5-3, což znamenalo, že k vítězství ve skupině nám stačila remis 4-4.

V sestavě, jakou jsem sehnal (a proti danému soupeři) však domlouvání zápasové remízy nepřipadalo v úvahu. Jednak by to bylo tak srabácké, že bychom se nemohli podívat do zrcadla a hlavně by to v úhrnu znamenalo ztrátu Ela našich hráčů minimálně 50 bodů, z čehož by asi nikdo moc nadšený nebyl. Když se navíc ukázalo, že Pankrác nastoupí pouze v 6 lidech a bez prvních 4 hráčů soupisky, bylo jasné, že ze zápasu bude totální fraška a já začal litovat své peněženky – 2 hráči vyhráli pivo bez nutnosti se snažit (ještěže PP toho moc nevyžije...).

Nás zbylých 6 se tedy pustilo do boje proti průměrně o cca 300 Elo bodů slabším soupeřům a bylo jasné, že kdo nevyhraje, zadělává si na posledního Pusíka. V průběhu zápasu se nestalo prakticky nic zajímavého, takže v rychlosti: Ája černými vyhrála už asi za hodinu: Soupeř poztrácel nějaký materiál a vcelku sympaticky ihned vzdal při přechodu do za něj beznadějně koncovky bez kvality (soupeři s dostatkem soudnosti a uměním včas se vzdát jsme letos moc nepotkali...).

Poté se nedělo dlouho nic, jen Chmelíkův extrémně vousatý soupeř upustil od své tradiční tvrdosti a nabídl remis. Tu Chmelík dostal povoleno přijmout s tím, že vyhraje tak jako tak, ale vcelku logicky hrál dál. Po dvou a půl hodinách skončily zároveň partie moje a Sašky. Můj soupeř hrál zahájení ve stylu „Rosťa Adam“ – velmi rychle nacházel a hrál nejagresivnější tahy v pozici, přičemž trochu pozapomněl na vývin. Když přirozené agresivní tahy došly, přešel k obětovávání materiálu. Vzdal pak v pozici, kdy měl o dámu a věž méně s tím, že si myslel, že dává mat na poslední řadě (kterému však bránil jeho vlastní střelec v cestě věže). Sašky partie chvílemi vypadala, jako by se oba soupeři snažili trumfnout v tom, kdo udělá tah za více otazníků. Po dlouhé výměně prapodivných tahů pak soupeř nabídl remízu, kterou stále nepohodlně stojící Saška raději přijala.

Měli jsme tedy k výhře potřebných 4,5 bodu a na prvních třech deskách stály na první pohled přibližně rovné pozice s lepšími hráči na naší straně. Přední zadní voj (přední podle času odchodu, zadní podle šachovnic) se tedy s klidem přesunul do letošní poslední pozápasové hospody, kam postupně dorazili i Chmelík (bod), MF (bod) a Fenyl (půlka). Celé družstvo v hospodě je nepřekonatelným úspěchem, ale výhra skupiny si to určitě zaslouží. Co ve své partii prováděl Fenyl nevím, každopádně Sašky představení to asi překonat nemůže, takže Pusinkou posledních dvou kol se stává Saška (gratulujeme!).

Krátké celkové zhodnocení sezony: Chmelík se výhrou v posledním kole stal nejlepším hráčem ve skupině podle získaných bodů, k čemuž gratulujeme také. Za celou sezonu nebyl žádný problém se špatnou komunikací hráčů ani s omluvami na poslední chvíli, za což jsem velmi vděčný. Dobrá byla téměř u všech hráčů i předvedená hra – těch, kteří nějaké Elo ztráci, je opravdové minimum, naopak někteří (zejména Chmelík) zaznamenali grandiózní žranici Elobodů soupeřů. Smutné je, že v případě přijetí druhého postupu po sobě družstvo dobrými výkony pravděpodobně zabilo samo sebe v současné podobě. Ale což, s každým koncem zase něco nového začíná a Kobylisy, pokud vím, v Přeborové skupině nikdy 2 družstva najednou neměly, tak je to taky potřeba vyzkoušet.

Dne 7.4.2015
Autor: Martin Málek

Sokol Kobylisy C		TJ Pankrác E
Formánek Martin	2216F 1 - 0	1918F Míntěl Milan
Dvořák Jan	2197F ½ - ½	1898F Straka Jaroslav
Chmel Kristián	2068F 1 - 0	2068F Tvrdý Jindřich
Kubiková Alena	2100F 1 - 0	1884F Klímek Petr
Málek Martin	2050F 1 - 0	1829F Votruba Ladislav
Zvariková Alexandra	2043F ½ - ½	1708F Celba Pavel
Plašil Petr	2027F 1 - KO	
Srostlík Zdeněk	1832 1 - KO	

7 : 1

|ŠK Smíchov A| - |Sokol Kobylisy C|
|2½ : 5½|

Na Smíchově nás čekal zápas o to, jestli ještě budeme moci uvažovat (s přispěním dalších výsledků ve skupině) o vítězství ve skupině, nebo ne. K tomu, abychom ještě měli šanci, bylo nutné v Zubatém sklepě vyhrát, jinak by už Smíchov zůstal před námi. Šance do zápasu jsem nám dával slušné šance, protože se nám s výjimkou Šimiho podařilo dát dohromady to nejsilnější, co máme a navíc proti soupeři, skládajícímu se téměř kompletně z velmi nesympatických osob, měli všichni o motivaci postaráno.

Starost nám přidělal úchylný začátek v 17:45, který samozřejmě velká část týmu nestíhala (nakonec jsme ale byli s Fenylem, Chmelíkem a Saškou na zahájení alespoň přesně potřební 4) a také fakt, že rozhodčím zápasu byl domácí pan Veselský, u kterého v případě sporu rozhodně nešlo uvažovat o nestrannosti a hlavně se v mých očích rozhodně nejedná o šachistu, kterému by měla být udělena pravomoc někdy něco rozhodovat. Doufal jsem tedy, že k žádným sporům docházet nebude.

Soupeř nasadil sestavu, která nebyla teoreticky úplně nejsilnější možná, ale vzhledem k tomu, jak nastupovali jindy v sezoně, byla určitě nadprůměrná. Mrzelo mě nenastoupení hráče Lenera, který disponuje čerstvě uhraným FIDE 2100+, přestože zřejmě stále hraje na 1700-1800, které měl předchozích 20 let. Malá odbočka: Proti tomuto hráči jsem hrál loni v postupové sezoně z 2. třídy, kdy ještě měl oněch 17XX. Bílými jsem rozehrál zahájení mizerně (nebo soupeř dobře) a nezískal jsem žádné plus. Poté jsem na jeden tah zahrál vynucenou rychlou odpověď a šel na záchod. Na chodbě jsem našel soupeře s mobilem v ruce. Protože jsem poněkud výbušný, místo klidné reklamace výrhy (která by v nepřítomnosti rozhodčího asi stejně k ničemu nevedla) jsem začal soupeři prostě nadávat větami typu „děláš si ze mě prdel“ a nakonec jsem se s větou „hrajeme dál, ale tohle bylo naposledy“ jal pokračovat v partii. Toho jsem trochu litoval, protože jsem incidentem byl dost rozhozen. Jak se ale ukázalo, soupeř byl rozhozen více. Začal triviálními způsoby ztrácet pěšáky a ve vzniklé těžkofigurovce, kde jsem měl už 3 pěšce navíc, si vlezl pod mat. Stejný hráč si ve stejném roce uhrál FIDE přes 2100. Nechť si každý udělá obrázek sám.

Z našich opozdílů dorazili Ája, PP i Vítek brzy po začátku, na Martina se muselo nějakou dobu čekat. Během zahájení se v našich pozicích nestalo nikde nic podezřelého, což lze považovat za úspěch. Fenyl postavil cosi, o čem nemám ani páru, ale vypadalo to normálně a jal se žebrot, jestli kvůli únavě nemůže nabídnout remis. Dostal zákaz. Chmelík měl černými ok pozici a hlavně lepší čas, což bylo velmi dobré znamení. Velmi špatný čas naopak nabrala tradičně Ája, ale nejspíš i proto, že její soupeř pojal zahájení černými velmi extravagantně a Ája přemýšlela co s tím. Já jsem v rámci hry na jistotu po mnoha letech zahrál na 1.e4-c5, 2.c3 tah d5, což sice prakticky neznám, ale ukázalo se, že soupeř vzhledem ke spotřebě času asi taky ne. Saška hrála bílými jakýsi divoký caro-kann, kterému jsem nerozuměl a šance jsem viděl vyrovnaně. U PP se hrálo už od úvodních tahů něco hodně netradičního, spotřeba času byla u obou hráčů enormní a partie se řítila do děsivé časovky. Vítek hrál bílými zřejmě nějakou z hlavních variant španělky, což jsem vzhledem k jeho teoretickým znalostem považoval za velkou naději.

První zajímavý střet nastal u Chmelíka, který získal 2 figury za věž a pěšce a zřejmě technicky vyhranou pozici. Uplatňování výhody však nevypadalo vůbec jednoduše. Poté dorazil i MF, který naháněl velké časové manko a partii prakticky blical, na což také doplatil. Jeho pozici jsem asi hrubě přecenil, protože figura méně, kterou celou partii měl, nebyla obětovaná za aktivitu, jak jsem si celou

dobu myslel, ale ztracená. Přes snahy o zkomplikování tak nakonec skončil jako první prohrou. Přecenil jsem asi i pozici Sašky, kde jsem ztraceného pěšce také mylně považoval za oběť.

Na dalších šachovnicích však zápas začal vypadat hezky. Taktiku nezvládli můj, ani Vítkův soupeř, Fenylův si pak asi vlezl do blbě koncovky. Všichni tři pak shodně na můj vkus až příliš dlouho tahali beznadějně pozice s figurou méně. Ale proti užívání si vyhrané pozice nic nemám, tak jsem si nestěžoval. Obešel jsem tedy PP a Áju, oba nevyjasněné před časovkou, s tím, že stačí remis. Stále totiž zbývala ještě Chmelíkova sice složitá, ale určitě lepší pozice pro nás, kde se dal očekávat čtvrtý bod. Podle očekávání tak postupně vzdali nejprve Fenylův, pak Vítkův a nakonec i můj soupeř a Saška prohrála. Její soupeř dělal posledních 5 tahů před kontrolou (i koncem partie...) na sekundách a vypadal, že hodiny touží rozbít (ještěže nebyly naše). Po Sašky vzdání předvedl radost projevovanou plácáním si se spoluhráči asi na takové úrovni, jako by právě vyhrál mistrovství světa. No nevím...

Z časovky pak Ája vyšla s pozicí D+V+3p vs. D+S+5p, kterou jsem neviděl jak vyhrávat, ale rozhodně byla neprohratelná. PP poté, co přežil časovku a jeho soupeř z neznámých důvodů odmítl dopisovat partiář, dostal lehkofigurovou koncovku, kde měl dvojici střelců, ale byl velmi pasivní a koník vypadal lépe. Nicméně ani zde jsem to neviděl na prohru. U Chmelíka byla pozice komplikovaná, ale celkové hodnocení z mého pohledu (a tuším, že i z pohledu protagonistů) se neměnilo – na výhru hrál Chmelík, jen nesměl udělat žádnou botu.

Poté se nedělo dlouho nic, já snědl banán, zase dlouho nic, Saška s Vítkem odešli do hospody za už dávno nasávajícím Fenylem, zase nic, snědl jsem hořické trubičky, nic, napsal MF s omluvou, že do hospody se nedostaví, protože musí rozdýchat další porážku, nic, nic, nic a pak najednou vyhráli Chmelík i Ája. U Chmelíka to bylo logické vyústění průběhu partie, u Aleny soupeř hrubkou jednotahově udělal z remizové pozici prohru. Vedli jsme tedy 5-2 a až do konce dohrával PP. Tomu se nakonec povedlo po průběhu koncovky, který byl jistě zajímavý, ale já si ho nechal ujít, najít remizový přístav v nestejných střelcích. Konečná pozice byla navzdory výstřednímu názoru hráče soupeře z první šachovnice určitě remis.

Vyhráli jsme tedy solidním rozdílem 5½-2½, což lze společně s výhrou v prvním kole považovat vzhledem k teoretické vyrovnanosti na jednotlivých šachovnicích za největší úspěch sezony. Zároveň nám toto skóre přesně stačilo na návrat do čela tabulky skupiny – o druhé pomocné hodnocení. V hospodě se nás nakonec sešlo 6, takže největší úspěch jsme zaznamenali i na pozápasovém poli. S Chmelíkem jsme nakonec stihli i poslední metro, takže úspěch na všech frontách. Zamotaný vývoj skupiny slibuje napínavé poslední kolo, takže za 14 dní hurá na pankrácké :).

Dne 23.3.2015
Autor: Martin Málek

ŠK Smíchov A		Sokol Kobylisy C
Bujupi Fatmir	2142F 1 - 0	2216F Formánek Martin
Zanikov Konstantin	2157F 0 - 1	2197F Dvořák Jan
Šedý Pavel	2052F 0 - 1	2068F Chmel Kristián
Petrák Robert	2037F 0 - 1	2100F Kubiková Alena
Zikmund Daniel	1934F 0 - 1	2050F Málek Martin
Krupička Josef	1994F 1 - 0	2043F Zvariková Alexandra
Krupička Josef	2039F ½ - ½	2027F Plašil Petr
Vandas Jakub	1956F 0 - 1	1906F Žemlička Vít
2½ : 5½		

|Sokol Kobylisy C| - |SK Lokomotiva Radlice A|
|4 : 4|

Skládání sestavy na domácí zápas 9. kola bylo výrazně stíženo odjezdem MF, Chmelíka a Pusíka (Dana) na MČR úplně, ale opravdu úplně do prdele. Soupeř hrozil nebezpečně vypadající soupiskou plnou velmi zkušených hráčů „dvoulitrů“, kteří největšinou v minulosti mívali podstatně větší Elo. Nám tedy nezbylo, než dát dohromady to nejsilnější, co zbylo v civilizaci a nastoupili jsme s Fenylem, dívkami, mojí osobou, Petry, Tomem a Zdeňkem S.

Co došlo ze soupeře, nás příjemně potěšilo. Na zápas nedorazili přední nepřijemní hráči Ševčák a Zdeněk (čímž se ulevilo i vzduchu v místnosti) a navíc se brzy ukázalo, že soupeř je jen v sedmi. Zdeněk tedy po mobilní výhře zaknihoval tuto sezónu už druhý „vydřený bod“. Nepříjemně mě naopak překvapila skutečnost, že když jsem jednou výjimečně měl čas se připravit, připravoval jsem se na možné soupeře Blümela i Hadžalu za černé, zatímco po příchodu do hrací místnosti jsem zjistil, že domácí hráč na třetí desce má opravdu bílé.

Dostal jsem tedy Hadžalu bílými a ještě ke všemu francouzskou. Z možností reálných pro hráče s mými znalostmi zahájení - gambitu, nebo výměnné - jsem vzhledem k vedení v zápase zvolil výměnnou, načež přišlo 3.e*d5 s nabídkou remis. Tu jsem ještě odmítl, abych ale o cca 10 tahů později zjistil, že začínám stát skoro až nepřijemně a nabídl ji zpátky, což soupeř rychle přijal. Ještě předtím dala za remis další výměnnou francouzskou černými Ája, která měla hodně práce a potřebovala jít. Brzy zaknihoval remis s výrazně slabším soupeřem i PP, který prý hodně zkazil zahájení. Remízu jsem povolil i Tomovi, který sice stál bez problémů a asi s miniaturní výhodou, ale zase měl jako jediný elově silnějšího soupeře.

Rychlé remízy mi sice přišly sraabácké, ale na druhou stranu: Stále jsme vedli a zůstával nám Fenyl na první, mačkající Benoni teoreticky slabšího soupeře, což znamenalo velkou naději na bod, Saška na čtvrté, která černými ve svém výstředním zahájení obloudila soupeře o pešička a Peťan, který možná stál trochu pasivněji, ale podle mě naprosto bez problémů. Remízám jsem se tedy smál a říkal si, jaká je to skvělá zápasová taktika.

Pak však přehlídl jednoduchou partiovou taktiku Fenyl a soupeř přestal stát pasivně a naopak Fenylova rozblitá pěšcová struktura nebudila důvěru. Saške soupeř taky provedl velmi ošklivou dočasnou oběť dámy (která nejspíš nešla vzít a vzata nebyla), čímž pešička dobral zpět a dostal výrazně nadějnější koncovku. V té chvíli mi Peťan přišel, jako že stojí nejlíp z našich, ale nakonec kvůli podcenění aktivity soupeře v koncovce dam a nestejnopoláků dohrál a prohrál jako první.

Mezitím Fenyl soupeře nějak obalamutil v přechodu do koncovky a stál před rozhodnutím, jak ji bude vyhrávat. Saška se snažila ubránit koncovku, která mi přišla nebránitelná. Vtipná byla situace, kdy Saška byla pryč z místnosti, zatímco kapitán soupeře vmlouval jejímu soupeři, že stačí remis. Její soupeř na to dost podrážděně odpověděl, že ať jde do háje a kdyby chtěl remis, tak ji dávno nabídne. Saška nějakým způsobem nakonec ubránila, ale Fenyl si ze způsobů vyhrávání partie kvůli dalšímu přehlédnutí tahu ve variantě vybral tu nejhorší a dostal tupě remizovou věžovku. V té se ještě nějakou chvíli jako správný Fenyl snažil čarovat, což ale k ničemu nevedlo. Zápas tak skončil remízou a já skončil nasrán. Alespoň jsme společně s částí Děčka a Mikisem dorazili v hojném počtu do hospody...

Sokol Kobylisy C		SK Lokomotiva Radlice A
Dvořák Jan	2197F ½ - ½	2045F Rozkovec Hynek
Kubíková Alena	2100F ½ - ½	2085F Blümel Otto
Málek Martin	2050F ½ - ½	2061F Hadžala Daniel
Zvariková Alexandra	2043F ½ - ½	2047F Novák Václav
Plašil Petr	2027F ½ - ½	1885F Vimpel Jiří
Kovář Petr	1968F 0 - 1	1967F Tejkal Jiří
Sochor Tomáš	1873F ½ - ½	1956N Žert Richard
Srostlík Zdeněk	1832F 1K - 0	
	4 : 4	

|ŠO TJ Dukla Praha C| - |Sokol Kobylisy C|
|2 : 6|

Na Julisku jsme se opět vypravili v originální sestavě, kdy poprvé nastoupil i poslední dosud mlčící hráč soupisky Zdeněk G. Díky až neočekávaně dobré dopravní situaci v našem směru (hlavně v porovnání s chudáky v tom opačném) jsme se Zdeňkem dorazili autem s 25 minutovým náskokem. V místnosti už byl usídlen rozhodčí a jeden hráč domácích a já mohl podloudně nastavit domácí počítač skóre (oproti těm našim moc pěkné počítače nemají...) na provokativní stav ½-7½. Když si toho postupně docházející hráči hostů všimli, moc nadšení nebyli. Ale zas až tak daleko od reality to nakonec nebylo.

Po zkušenosti z předchozího zápasu jsem si radši vypnul přístroj už 5 minut dopředu. Jak jsem zjistil později, Saške vystoupivší na Zelené to způsobilo nějaké to bloudění navíc, ale spolu s Ájou, jejíž zprávu o zpoždění jsem si stačil přečíst při předzápasovém posezení na míse ještě před vypnutím, dorazily jen pár minut po šesté.

Utkání se oproti našim zvyklostem začalo vyvíjet úzasně už od začátku. Jako první jsem si všiml divočiny na Chmelíkově druhé desce. Po zkouknutí partiířů se potvrdilo moje podezření na Budapešťák, což jsem si s Chmelíkovy v jednom kuse se opakujícími řečmi o tom, jak je to zahájení za černé špatné a jak to má bílý jednoduché spojil v úvahu, že Chmelík je přivýhraný. Jako další mě zaujal bílý král na g3 na Sašky páté. Zde se soupeř nechal nacytat na nepříliš sofistikovanou fintu (na kterou se přiznávám občas nechám nacytat taky, jelikož zahájení hraju podobně – ale pouze v online blickách), spočívající v tom, že střelec na g5 vázající koně na f6 není příliš dobrý, pokud si bílý dá koně na e2 a nepokryje tak ani střelce, ani h2. Na h2 je pak sežráno se šachem a střelec je následně odsáchnut. Takže Saška měla pěšce víc a byla vyhraná určitě. Lepším spočtením variant s dopředu se prozírajícími pěšci na obou stranách přišel k pěšci navíc s krásnou aktivní pozicí i PP. Špatně jsme naopak nestáli nikde. Poslední 2 desky, jediné s naší elovou podvážou, stály ok, možná i lépe. Moje pozice vypadala minimálně neprohratelná a Fenyl s Ájou stáli jen trochu pasivně, s čímž ale oba mají bohaté zkušenosti. Po zahájení tak zápas vypadal na +3 pro nás.

Na mé vlastní desce mě podruhé za sebou zaskočilo zahájení. Oproti předchozímu kolu jsem ale udělal pokrok - pamatoval jsem si ne 2, ale celé 3(!) tahy teorie. Pozice tak po výměnách 3 párů lehkých figur záhy přešla do počínající koncovky se sedmi pěšci na každé straně a volným f sloupcem. Soupeř mohl vynutit i výměnu všech věží po otevřeném sloupci, v případě čehož bych si při koni a dámě na každé straně s identickou pěšcovou strukturou těžko dokázal představit jiný výsledek, než remis. Místo toho ale zřejmě přecenil pozici a jal se být aktivní při otevírání e sloupce. Nechal mě tak zadarmo zdvojit se na f sloupci a dostal se do velmi nepohodlné pozice.

Vypadalo to tedy na další plusbod pro nás. Mezitím se ale zadumal Chmelík, který asi zapomněl teorii, a jeho pozice přestala vypadat extra vábně, i když prohrané taky ne. Tomáš na sedmé zatím trpělivě měnil figury a Zdeněk na osmé stál aktivněji a výjimečně ani neměl horší čas. Ten zato měli horší stále v pasivitě trpící Fenyl a Alena. PP přetransformoval svou výhodu z pěšce na kvalitu a proti vynalézavě se bránícímu soupeři dál trpělivě kráčel k bodu. Saška zkušeně nevyměnila dámy za účelem koncovky s pěšcem navíc ihned, ale počkala si, až ji vyšší aktivita figurek a lépe (tedy spíš alespoň nějak...) schovaný král vynesou dalšího pěšce a do koncovky tak šla hned se dvěma k dobru. Na závěr pak

pomrkávala na Fenyla, jaké to dala pěkné vidle na soupeřovu poslední věž a přinesla nám tak první bod.

Na mojí desce jsem zatím přestál jediný těžký moment v partii, kdy bylo třeba najít jediný tah, protože pozice skrývala více jedu, než to na první pohled vypadalo a donutil soupeře ke ztrátě materiálu, konkrétně kvality. Ještě předtím mě dožraly místní hodiny. Při jemném stlačení totiž nedocvakávaly a čas tak jednou zůstal po mém tahu běžet na mé straně. Soupeř toho nepřekvapivě využil a pěkných 10 minut si ve své počínající časovce přemýšlel na můj čas. Poté, co jsem si všiml, že je něco špatně a zmáčkl znovu, okamžitě zatahl – naštěstí právě tah vedoucí ke ztrátě kvality. Že žádný lepší stejně neměl, mi sdělil až pan Houdini doma.

Vyhraný jsem tak začal být i já, což s PP a Saškou dávalo slušný náskok. Začal jsem tedy obíhat ostatní s tím, že stačí remis. Chmelík a Zdeněk na poslední ji také brzo dali (první z nich v pozici, která lépe nevypadala, ale prý podle počítače lepší byla, druhý pak v pozici která lepší i vypadala, ale zase před těžkou časovkou a proti teoreticky silnějšímu soupeři v dobré formě). Fenylovi na první ambiciózní opeřenec remízu odmítl. V pozici, jaká v ten moment stála, se mu asi nelze divit. Zmuchlané Áje soupeř, asi unavený tým, že pořad nedocílil ničeho konkrétního, nabídl remis v momentě, kdy ji zbývaly desítky sekund na několik tahů do první kontroly. Neměla se tak ani čas zeptat a remis přijala, což jsem ji rozhodně nevyčítal. Zbývala nám totiž jedna tupá remíza na sedmé, jeden zmuchlaný Fenyl a dvě partie s čistou kvalitou navíc (v otevřených pozicích a s nulovou kompenzací soupeřů nutno dodat).

Na další výsledek se čekalo dlouho. Fenylovi soupeř prý zbytečně obětoval materiál, když mohl jednoduše stupňovat výhodu až k výhře bez rizika a Fenyl tak dostal šanci. Stále ještě zmuchlán, ale s dvěma figurami za věž a poté dokonce s celou figurou (ale stále v nejasné pozici) se určitě cítil lépe. Můj soupeř mě nechal užít si na tisíce způsobů vyhranou pozici až do tahu před matem a definitivní nuly na svém ciferníku, ale i tak jsme jako další v pořadí skončili my.

Tomáš na sedmé ještě záutočil na titul Pusika kola, když v koncovce V+3P vs V+3P s pěšci f,g,h na každé straně a králi pod pěšci dokázal zdánlivě nemožné – ztratit pěšce h! Naštěstí pro něj pozice i tak zůstala remízová a remízou také skončila. PP mezitím dotáhl své prakticky celou partii trvajícím uplatňování výhody a v koncovce s neobvyklým poměrem materiálu na šachovnici a hlavně ve variantách, které mohly vzniknout, nakonec vyhrál i Fenyl. Prý mohla po lákavé Fenylově možnosti vzniknout např. pozice, kde by měl 2 figury proti ničemu, ale soupeřovi pěšci by vyhrávali.

Družstvo tedy předvedlo výkon, který bych si představoval pokaždé. Vyhráli jsme bez partiové prohry 6-2 a téměř nikdy a nikde naše partie nebyly ohroženy. Jedinou slabinou byla slabá docházka do pozápasové hospody, kam jsem tentokrát zavítal pouze ve společnosti Fenyla. Jako pusika kola jsme určili Chmelíka, který nedokázal získat nic ze svého oblíbeného zahájení, na které navíc měl možnost se podrobně připravit doma. Není bez zajímavosti, že při honu na předposlední metro po opuštění Plzeňky Fenyl totálně zblbl Jandošův barák a vůbec celou ulici. Možná reakce na výkony našeho Děčka...

Dne 7.3.2015
Autor: Martin Málek

ŠO TJ Dukla Praha C	Sokol Kobylysy C
Pták Pavel	2096F 0 - 1 2197F Dvořák Jan
Framberk Jan	2012F ½ - ½ 2068F Chmel Kristián
Pospěch Radim	2036F ½ - ½ 2100F Kubiková Alena
Melmuk Petr	2035F 0 - 1 2050F Málek Martin
Krutina Ivan	1955F 0 - 1 2043F Zvariková Alexandra
Sýkora Petr	1949F 0 - 1 2027F Plašil Petr
Matyska Jiří	1939F ½ - ½ 1873F Sochor Tomáš
Světlý Jiří	1891F ½ - ½ 1795N Gašpar Zdeněk
2 : 6	

|SK LISA A| - |Sokol Kobylysy C|
|3 : 5|

Protože mi bylo vyčteno, že moje výcucy ze zápasů se příliš zaměřují na cestu tam a málo na šachy, omezím se tentokrát na konstatování, že celé družstvo se do jedné z pro nás nejbližších hracích místností (v rámci prvních tříd možná dokonce úplně nejbližší, totálně exotická družstva jako DDM P6, Nebušice nebo Újezd nad Lesy totiž v první třídě družstvo nemají) dorazilo v pořádku, bez úhony a včas (poslední samozřejmě neplatí pro MF) a na soupeře jsme tak nastoupili komplet a pokud nepočítáme Šimiho, tak letos v zatím nejsilnější sestavě.

Soupeř, kterému se letos oproti elovým předpokladům hrubě nedaří (průběžná úhrnná ztráta Ela družstva bude tak kolem 200 bodů), nastoupil nadprůměrně silně i s poprvé hrající WGM Richtrovou, ale zato bez v místnosti přítomného silného zástupce kapitána Dvořáka (na Dvořáky v sestavě jsme tedy vyhráli 1-0). Krom hráčů na nás soupeři vytasili ještě mocnou zbraň v podobě slavných pípajících hodin (loni jsme v této místnosti hráli proti Loko, jehož domovská zřícenina na Vltavské už se asi definitivně řítí, a pípající hodiny nebyly, myslel jsem tedy, že jejich éra je pryč – jaký to neblahý omyl...), které mohou směle soutěžit s GROPáckými minihodinami o nejhorší šachové hodiny v Praze.

Úvod byl tentokrát výjimečně slabý jen na jedné šachovnici – mé vlastní. Soupeř mě zaskočil netradičním 1.e4-Jc6, 2.d4-e6 (něco vím o 2.e5 a 2.d5, ale toto...), čímž jsem se nechal totálně vykoletit, začal vymýšlet, jak soupeře ztrestám a vznikající

pozici jsem za bílé hrubě přecenil. Když se k tomu přidalo přehlédnutí mezitahu, začal jsem proti soupeři 2100+ stát na prohru asi po 10. tazích. Své pozice bez pěšce s kompenzací si po zahájení pochvalovali všichni naši hráči na posledních 3 šachovnicích (PP, Vítek i Tomáš), mě se extra vábná zdála asi jen ta Petrova. Saška vypadala, že černými v klidu vyrovnala, Chmelík sice dumal možná ještě více než obvykle, ale ani jeho černá pozice se nezdála být slabou. Fenyl bílými proti soupeři známému nekompromisní hrou bílými ze zahájení nic viditelného nezískal, ale soupeřka MF na první též ne (alespoň z mého pohledu – v partiích na této úrovni už se orientuju stěží).

Poté v hrací místnosti začal potichoučku zvonit něčí mobil. Po chvíli zvonění jsem si s hrůzou uvědomil, že onen mobil musí být můj, schovaný v batohu opodál a zapnutý pravděpodobně v důsledku toho, že jsem se relativně nový telefon ještě nenaucil spolehlivě vypínat. Doufal jsem jen, že nevolá mamka, protože to by vyzvánělo donekonečna. Naštěstí to (jak jsem zjistil pozápase) mamka nebyla, což byl důvod, proč vyzvánění bylo krátké a všichni v místnosti včetně rozhodčího se rozhodli ho ignorovat. Kdyby to neudělali, vzdal bych se dobrovolně, protože přesně ve stejný okamžik přišlo další moje přehlédnutí a já byl v prasácké pozici a navíc ještě bez pěšce.

Pak se postupně začalo kazit. Nejdříve sice poté, co jsem nechal rozhodnutí na MF. Odvážně odmítl soupeře remis a následně ji někde připravil o kvalitu. PP svou pohádkovou pozici promrhal a mohl být rád, že ho soupeř připravil jen o kvalitu. Partie ale stejně vypadala na nulku, stejně jako Vítkova, kde náš hráč bojoval s dámou proti dvěma věžím s nějakými pěšci míň. Fenyl po vlastní úvaze dal za remis a ujal se kapitánování. Kvalita pozice Sašky měla také sestupnou tendenci blížící se prohře, což bylo nemilé: Případné prohry PP, Vítky, mě, Sašky plus Fenylova remis už soupeři vyhrávaly zápas.

Chmelík tedy dostal v nastávající brutální první časovce na obou stranách logicky zakázáno přijmout remis, stejně jako Tomáš, stále ještě bez pěšce a s aktivní pozicí, dostal zakázáno o ní vůbec uvažovat. Brzy vyhrál MF. Jak, to netuším, každopádně tak družstvu svítila aspoň nějaká naděje. Pozice PP se tentokrát mile pro nás otočila podruhé, kdy nějakou samovraždu spáchal pro změnu soupeř a pod matovou sítí se vzdal. Úplně beznadějně přestala vypadat i moje partie – soupeř totiž přehlédl drobný taktický obrat a partie dospěla do lehkofigurové koncovky s pěšcem míň, která byla možná i bránitelná (pokud bych ovšem uměl lehkofigurové koncovky...).

Chmelíkova divočina pro nás dopadla přešťastně. Snad až nezaslouženě. Po odmítnutí remízy Chmelík sebral pěcha, útočil, svého krále měl v bezpečí v centru pod valem pěšců a soupeřův kůň byl navíc velmi špatně ustájen na a1 (to je skoro týráni zvířátek). Byl tudíž určitě totálně vyhraný. Během pár tahů ale dokázal pozici tak zkazit, že najednou to byl on, kolem jehož krále se stahovaly mračna a hlavně matové sítě. Partie skončila tak, že soupeři došel čas při provádění 39. tahu. Pokud jsem dobře viděl, Chmelík by dostával mat nejpozději 42. tahem... Takto ale vyhrál a vyfasoval úkol čapnout můj batoh, odnést ho na hajzlík, najít v něm mobil a vypreparovat z něj baterii. Misi splnil úspěšně, ale ani to moji partii nezachránilo.

Velmi nezaslouženě jsme tedy vedli 3,5-0,5, ale vzhledem k přetrvávajícím podezřelým pozicím mě, Sašky i Vítky jsem se neodvážil Tomášovi říct, že stačí remis. Pak však Sašky (asi unavený) soupeř z týmového pohledu vcelku nepochopitelně odmítl dál tahat koncovku s pěšcem více a nabídl remis, kterou překvapená Saška vcelku pochopitelně přijala. Zápas tak byl v podstatě vyhraný a já mohl svoji v koncovce znovu zkaženou partii s klidným srdcem vzdát a jít zkoumat jakýže zlotřilec mi to volal.

Tomáš pak po zbytečné ztrátě tempa ve vyhrané pěšcovce dal již remizovou pěšcovku za remis, čímž nám vyhrál zápas. Pak překvapil i Vítek, jehož soupeř si postavil své věže tak nemotorně, že mu zůstal výběr mezi tím dostat věčný šach a tím jednu z věží ztratit. Nelze se divit, že zvolil věčný šach. Jediným prohřavačem jsem se tedy stal já, což mi vynáší letošní druhý titul Pusíka, čímž v průběžném pořadí kanadského bodování dotahují na dosud vedoucího Dana (gratulujeme!). Hrozba postupu se naštěstí nepřiblížila tak moc, protože Vršovice spolehlivě vyhrály taky. Další pokus tuto hrozbu definitivně zaplašit přijde ve vcelku pěkné hrací místnosti s nevýhodou vzdálených záchodů (musím se zbavit toho průjmu...) na Dukle.

Dne 5.3.2015
Autor: Martin Málek

SK LISA A	Sokol Kobylisy C
Richtrová Eliška 2239F 0 - 1	2216F Formánek Martin
Smutný Jan 2175F ½ - ½	2197F Dvořák Jan
Heyda Jan 2120F 0 - 1	2068F Chmel Kristián
Sedláček Tomáš 2112F 1 - 0	2050F Málek Martin
Krejbič Miloslav 2006F ½ - ½	2043F Zvariková Alexandra
Matonoha Ctirad 1976F 0 - 1	2027F Plašil Petr
Kučera Jan 1970F ½ - ½	1906F Žemlička Vít
Pergner Jiří 1925F ½ - ½	1873F Sochor Tomáš

|Sokol Kobylisy C| - |Sokol Vršovice B|
|3 : 5|

Do šestého kola proti Vršovickým jsme vstupovali z pozice vedoucího týmu skupiny. Soupeř sice ve více než polovině předchozích zápasů nastoupil v sedmi, ale bylo pravděpodobné, že pokud aspoň trochu chce napravit loňský sestup a vrátit se zpět do Přeborové skupiny, nastoupí proti nám komplet a co nejsilnější. To se také potvrdilo – ke třem volným hráčům postavili nejvyšších pět „normálních“ hráčů soupisky.

S naší sestavou to bylo horší. K dlouhodobě jasným dirám přibyl dva dny před zápasem nastuzený Peřan, za něhož jsem horko těžko dostal z Děčka Dana s nadějí, že bílými se odpusíkuje. Dle Ela jsme tedy měli miniaturní převahu jen na prvních dvou deskách, jinde jsme byli více či méně slabší. Na druhou stranu značnou část naší sestavy tvoří mladí hráči, kteří by stále měli jít výkonnostně nahoru, zatímco většina ze soupeřů jde pomalu ale jistě dolu (stejně družstvo ve verzi před patnácti lety by nejspíš bylo těžkým soupeřem pro naše dnešní Áčko), takže předzápasovou prognózu jsem viděl vyrovnaně.

Nejvíce „klesavého“ soupeře uctivého věku jsem vyhrál já. Před 15 lety vlastnil Elo 2300, nyní 2055. Troufl jsem si zopakovat stejnou variantu, kterou jsem před 14 dny zvojtíl s vyšehradským Zajíčkem a byla to dobrá volba. Soupeř ztrácel vzhledem k relativní jednoduchosti pozice neuvěřitelné množství času, navíc určitě nedělal nejlepší tahy (přeci jen ani ve variantě s remízovou pověstí se nevyplatí zbůhdarma ztrácet tempa vývinem střelce Sf8-c5-e7).

Moje pozice tedy opět jednou byla medová. Jinde to však jako obvykle začalo rychle vypadat děsivě a strašlivě. Poté, co se do 20 minutách dotrousil všichni soupeři, začali nám nemilosrdně drtit zadek. Kuba na osmé ztrácel figuru asi tak v 8. tahu, ale aspoň se snažil divočít. Dan vedle něj proti Pircovi rychle vytahal pěšce královského křídla, dostal e5 a po otevření jeho král zůstal v centru a pozice se rychle rozpadla. PP vedle mě zahodil jen pěšce, což pořad byl nejlepší výsledek zahájení ze zadních 3 šachovnic. Co bylo horší, na dlouho byla zamýšlená Ája, stojíc pod tlakem a neustálými hrozbami obětí na f7 i e6.

První 3 šachovnice stály aspoň trochu lidsky. MF v nějaké divočině postrádal kvalitu, ale zase byl aktivnější a soupeř vlastnil koně, kterému bych na zuby koukat nechtěl. Fenyl jako jediný z našich černých postavil zahájení rozumně a dostal zábavnou pozici s opačnými rošádami a útoky, časem pak dokonce zblajznul pěšce. Chmelíkova pozice se mi kromě mé vlastní líbila asi nejvíce – soupeřův izolák na e6 vypadal velmi neatraktivně.

Že prohrajeme na posledních dvou tak bylo po hodině a půl nad měsíc jasné. Stejně jasná se zdála moje výhra – soupeř se po ztrátě pěšce pustil do zoufalého útoku, na který však neměl dost útočného materiálu a jen se oslabil, šlo tedy jen o to, neudělat nějakou megakoninu. K tomu jsem naštěstí nedostal moc příležitostí. Vývin soupeřova dámského křídla totiž zůstal zablokovaný tak, že jediná možnost soupeře ho rozehrát byla oběť typu „tonoucí se stébla chytá“ S*h3. Tu soupeř také provedl a figuru navíc už jsem uplatnil. Bohužel současně s mým soupeřem se vzdala i Ája, která nedostala čas udělat rošádu a po už dříve jasných prohrách na posledních dvou to bylo 1-3.

Ještě o něco dříve se rozplynula výhoda, kterou jsem očekával v Chmelíkově pozici. Když jsem mu zakazoval přijmout soupeřovu nabídku remízy v příliš rovné koncevce 2V+J+6P na každé straně, byl

stav tuším teprve 0-1, nicméně člověk nemusel být zrovna Sibyla, aby uhodl, že to velmi rychle bude 1-3. Chmelík už tedy na víc než půlku nevypadal, ale stále jsem viděl určitou naději, že Petr udrží a první 2 desky vyhraji, což by znamenalo nerozhodný výsledek zápasu. Bohužel PP brzy v první časovce nastavil jen zdánlivě krytou věž a tak bylo v podstatě po zápase. Když Chmelík o chvíli později v už totálně tupé věžovce dal za půl, mohl jsem se naštvan vzdát na pivo, zatímco první dva zkoušeli dotáhnout svoje pozice a výsledek tak aspoň zkorigovat. Fenylovi se to povedlo – prý dal mat s 57 vteřinami na ciferníku, což je oproti minulému kolu zlepšení o celých 19 sekund. Jen tak dál! MF svou koncevku nestejnobarevných střelců s pěšcem více a hrozivými spojenými volnými pěšci uprostřed vyhrát nedokázal (jestli to šlo, netuším) a po remíze se do hospody dostavil jako poslední.

Céčko tak utrpělo první porážku po téměř dvou letech, což je na jednu stranu škoda, na druhou stranu jsme aspoň o trochu odvrátili nebezpečí postupu (neskromně myslím, že hospodskou diskuzi o tom, jestli chceme, aby Céčko postoupilo do stejné skupiny, kterou bude za rok hrát i rychle, ale jistě sestupující Běčko, jsem se svými argumenty proti postupu vyhrál – na dva týmy v Přeborové skupině bychom potřebovali zhruba dvojnásobek aktivních hráčů 2000+, než nyní máme).

Pusíkem kola se stává Dan, který je tak prvním letošním doublePusíkem (gratulujeme!), šanci na čistý hattrick ale nejspíš nedostane. Důvodem udělení titulu je, že ostatní rychloposrávači alespoň měli černé a mají se na co vmlouvat, zatímco Dan ukázal ukázkově strašné zahození bílých – partii bych doporučoval našim četným trenérům mládeže jako odstrašující příklad pro mladé naděje. Dan ji na vyžádání určitě rád dá k dispozici ;-)

Dne 20.2.2015
Autor: Martin Málek

Sokol Kobylisy C	Sokol Vršovice B
Formánek Martin	2216F ½ - ½ 2210F Matras Ondřej
Dvořák Jan	2197F 1 - 0 2183F Šeleljo Daniel
Chmel Kristián	2068F ½ - ½ 2099F Kohout Vratislav
Kubíková Alena	2100F 0 - 1 2145F Srba Milan
Málek Martin	2050F 1 - 0 2055F Vávra Jan
Plašil Petr	2027F 0 - 1 2090F Erban Tomáš
Kostecký Daniel	1773F 0 - 1 2064F Toulec Stanislav
Strnad Jakub	1762F 0 - 1 1988F Kukačka Martin

3 : 5

[SK OAZA Praha B] - [Sokol Kobylisy C]
[3 : 5]

Na sraz na Budějovické jsem dorazil o 20 minut s předstihem za účelem něco pojíst v místním KFC a ze vzhledu okolí stanice jsem byl zděšen. Směs prodavačů NP, velmi vlezlých vybíračů peněz na různé charity, slepce žebrajícího v kleče až leže, osob očividně na drogách klátících se od bufáče k bufáči a agresivního davu, spěchajícího do všech stran, ve mně rychle začala vyvolávat nutkání zvracet. Konzumovat nakoupené cosi nevábne v housce jsem se tedy raději odebral na relativně bezpečné a útulné místo srazu uprostřed nástupiště, kde už čekal Fenyl, tvářící se jakoby právě zavřel celý UJAK.

Postupně se k nám přidali šibalsky se tvářící Peřan, umírající se tvářící Ája, Zdeněk, tvářící se jakoby měl na tváři píču a už v autobuse i PP, který se tvářil, že má číslo na Dana, o jehož docházku jsem začal mít strach. O trochu později, chvíli poté co se osobáku v ulici na Strži jen o kousek nepovedlo přejít Peřana, jsme v místnosti potkali i osaměle se tvářícího Chmelíka, který netušil, že byl nějaký sraz. Napodruhé jsem se dovolal i Danovi, který se tvářil, že dorazí v takzvaném Formánkově standardu, tedy do 20 minut.

Mohli jsme tedy začít. Soupeř, který byl k úlevě jejich kapitána v 18:00 na místě v počtu přesně 4 hráčů, nastoupil ve značně poslepované sestavě. Říkali jsme si tedy, že tentokrát by zadní šachovnice konečně mohly být naší silnou zbraní. Jaký to omyl... Zahájení se nijak zvlášť nevyvedla. Já jsem usoudil, že když jsem ve všech třech předchozích partiích dokázal totálně zkazit zahájení, která velmi dobře znám, zahraji něco co neznám. Inspirován ligoovou partií Filipi-Šplíchal z minulého víkendu jsem zvolil převod francouzské do sicilského gambitu s tím, že to sice vůbec neznám, ale soupeř velmi pravděpodobně taky ne. Byl jsem tedy bez pěšce v neznámé pozici.

Petr Plašil na 5. postavil jakéhosi Svěšnika s přehozením tahu a tvářil se nadmíru spokojeně. Usoudil jsem tedy, že toto přehození muselo být velmi výhodné pro černého. Ostatní naši černí stáli vskutku černě. Chmelík na 2. dokázal nějakým způsobem vměstnat všechny své figurky (dva koně, dvě věže a dámu) na první 3 řady sloupců abcd, zatímco jeho král se jich asi štítíl a trůnil na g1. O jeho pozici jsem tedy také neměl valné mínění. Peřan na 6. stál snad alespoň trochu aktivněji, zatímco Zdeněk na 8. ve skandinávské vytahal pěšce dámského křídla kamsi donikam a zůstalo mu viset na d4, pročež stál jako kráva.

Další průběh jsem nějakou dobu neviděl – nevšiml jsem si totiž, že koník z a5 bude kromě c4 moci skákat i na b3, což dost nabourávalo můj plán a byl jsem donucen k zamyšlení, které nakonec trvalo 40 minut. Když jsem konečně vymyslel geniální tah Va2 (pravda, Houdini ho až tak neoceňuje...) a měl čas vstát, dostal jsem nutkání zvracet podruhé. Fenyl a Alena stáli proti dvojčatům oba špatně. Chmelíkovi soupeř strčil střelce snad až do krku. Zdeněk byl bez pěšce a při opačných rošádách vypadal jeho útok cca o 5 temp pomalejší. Dan byl teď už nejen černý, ale i červený a nadlouho zamyšlený a zdálo se, že jeho pěšec na d6 padá a s ním i celá pozice. Peřan vypadal jako jeden z mála ok a na jeho otázku jestli může nabídnout remis, jsem řekl drsné „ne“, ještě než ji stačil dořít. PP mi jediný dělal radost, bez materiální výhody a útoku na krále, ale zato s daleko aktivnějšími figurkami vypadal na hranici výhry. Usoudil jsem tedy, že moje pozice bez pěšce má z našich pozic druhou největší perspektivu vyhrát a prostě vyhrát musím.

Částečnou naději nám dal obrat na 8. Zdeněkovi soupeř podal živý důkaz toho, proč má tak malé elo. Svůj útok zablokoval, odmítl výměnu dam a přechod do minimálně neprohratelné koncovky a navrch si nechal otevřít sloupce na svého krále. Stačil jsem zahlédnout jen závěrečnou pozici, kdy kolem černého krále létali bílá dáma, věž i střelec, přičemž ho nebránilo nic. Dan se naopak nechal obalamutit chimérou hrozby ztráty pěšce (prý by ho mohl dobírat), dal soupeřce kvalitu a brzy prohrál. Nedbaje na to, že soupeřce bude 15 až v dubnu a má na sobě tlustou mikinu, celou partii zřejmě místo počítání sledoval nultou řadu, což mu vynáší titul Pusík kola (gratulujeme!). Relativně rychle pak přišel bod od PP a na prahu první časovky jsme tak vedli 2-1. Moje hypotéza, že můj soupeř se v zahájení také nebude orientovat, byla správná. Jeho spotřeba času byla ještě horší než moje – zbylo mu asi 15 minut na 25 tahů, pročež jsem i za cenu ztrát temp udržoval pozici komplikovanou. To se vyplatilo – soupeř při 2 minutách na 12 tahů pod tlakem mého zřejmě nekorektního útoku nevydržel a vlezl si do matu.

Na ostatních 4 deskách už došlo na blicání před 40. tahem. Z něj vyšel dobře Fenyl, vlastníci v koncovce zdravou kvalitu za pěšce, první deska tedy vypadala na bod. Kde však vzít další půlku potřebnou k výhře nebylo vůbec jasné. Ája byla bez pěšce a pod tlakem soupeřova piona, postouplého na b7, pravděpodobně úplně prohraná. Peťan také kdesi ztratil pěšáka, ale pozice byla zablokovaná a soupeř vlastnil naprosto nemožného bělopláka, zde tedy remízové naděje byly. Chmelík postrádal kvalitu, ale i zde byla šance na komplikace díky postouplému pěšci.

V dalším průběhu dle očekávání Alena vzdala partii a Peťanův soupeř zase své snahy pozici otevřít. Za stavu 3½-2½ se tedy šlo do konečné časovky na prvních dvou šachovnicích. Fenyl stupňoval výhodu, ale soupeř se, spoléhajíc i na čas, bránil houževnatě. Na konci už trochu zbytečně tahal věžovku o nestejném počtu věží a Fenyl dokázal dát mat s 38 vteřinami na ciferníku. Chmelík, očividně netušící jaký je stav (kapitánská chyba), získal díky postouplému pěšci zpátky kvalitu a následnou rovnou věžovku tahal s minimem času až nesmyslně dlouho. Na remíze se soupeři dohodli, když Chmelíkovi zbývaly 4 vteřiny a soupeřovi 6 (což ale asi ani jeden z nich netušil).

Utrpěli jsme tedy další upachtěné vítězství. Kromě posledního kola už nás čekají pravděpodobně jen těžší soupeři, takže jestli chceme pomýšlet na další body, chtělo by to přestat stavět zahájení jako opičáci. Na druhou stranu 13 bodů určitě stačí na pohodlnou záchranu, takže no stress.

Dne 12.2.2015
Autor: Martin Málek

SK OAZA Praha B	Sokol Kobylisy C
Hollan Petr	2066F 0 - 1 2197F Dvořák Jan
Jelínek Michal	1975F ½ - ½ 2068F Chmel Kristian
Hollan Martin	1968F 1 - 0 2100F Kubíková Alena
Charvát Jiří	1877F 0 - 1 2050F Málek Martin
Šebo Igor	1791F 0 - 1 2027F Plašil Petr
Štěrba Karel	1911F ½ - ½ 1968F Kovář Petr
Němcová Kamila	1674F 1 - 0 1773F Kostecký Daniel
Voršilka Jiří	1694F 0 - 1 1832F Srostlík Zdeněk
3 : 5	

|Sokol Kobylisy C| - |ŠK Sokol Vyšehrad D|
|4 : 4|

I ve druhém letošním domácím zápase bylo našim protivníkem družstvo Vyšehradu, tentokrát s písmenem „D“ (vzhledem ke kvalitě hajzlíku ve vyšehradské domovině jsme opravdu rádi, že oba jejich celky zajížděly k nám). Očekávali jsme průměrně těžký zápas, který jsme vzhledem k relativně silné sestavě se Šimim bílými na první měli spíš vyhrát. Soupeř ale nastoupil také nadprůměrně silně - ze 3 předních hráčů 2100+ jim nechyběl žádný a hlavně nastoupili kompletní, což v této sezoně v naší skupině zdaleka není pravidlem.

V 18 hodin bylo v hrací místnosti vše připraveno na 16 partií (vedle hrálo Děčko, které mělo být velkým favoritem proti Bohemce). Chyběl tradičně jen MF, který to dal vědět a rozhodčí, který nedal vědět nic (ani jsme nevěděli, kdo jím má být), ale přiklusal ihned poté, co jsme se s Pájínem uvolili utvořit zápisy o utkání sami – krátce po šesté.

Samotný zápas se nezačal vyvíjet úplně podle mých představ. Sám jsem na desce s největším elovým náskokem na soupeře zahájení bílými rychle zkazil a dostal se po výměně dam s horším vývinem proti dvojici střelců do pozice na hranici prohry. Naštěstí se soupeř nechal zlákat vidinou rychlého dobytí pěšce na c2 (c4), která pro taktiku nevycházela, a dohnal jsem alespoň náskok ve vývinu. I tak ale pozice nic neslibovala, pročež jsem se uchýlil k opakování tahů krátce poté, co jsem povolil Johnnymu remízu černými na osmé.

Za stavu 1-1 jsem se znechucen svou hrou raději opět odebral o patro výše hrát volejbal. Po letmém obhlédnutí jsem však o výsledek zápasu neměl obavy. PP na šesté sice černými zřejmě nezahrál včas e5 (ani d5 ani e5...) a dostal se proti teoreticky slabšímu hráči do strašlivé pasivity, ale jinde to vypadalo pěkně. Na první u Šimih bílých nebylo z mého pohledu nic vidět, ale Šimi se tvářil spokojeně. Soupeř MF zvolil bílými podobnou výstavbu, jakou MF hraje bílými sám, což se mi zamlouvalo, stejně jako jeho pozice.

Chmelík bílými na třetí usoudil, že rošáda není nutná. Jeho soupeř na tom však byl podobně a měl z toho větší problém –

Chmelíkův kůň odvážně schramstl na c7, čímž odeslal soupeřova krále na f7. Sice jsem měl chvíli pochybnosti, zda zbloudilý koník bude mít možnost návratu, při bližším zkoumání však vyšlo najevo, že soupeřův pěšec na e6 je neudržitelný a soupeř je v podstatě na vzdání. Výjimečně se mi líbila i Áji čtvrtá deska. Nestála divně a dokonce ani neměla horší čas! Zdeněk na sedmé sice hrál také pozici bez dam proti dvojici střelců, avšak na šachovnici plné pěšců vypadal jeho kůň jako lepší figurka a navíc soupeřův pěšec na h5 začínal vypadat značně plandavě.

Pln optimismu jsem se tedy odebral na volejbal (který mi, pokud je to možné, šel ještě hůř než ty šachy) a kapitánskými povinnostmi pověřil Chmelíka, který vypadal, že se svou partií už moc starostí mít nebude. Při obhlídce po prvním setu jsem ve vedlejší místnosti našel se soupeřem analyzující Alenu, která dala za remis, jež ji povolil Chmelík, který mezitím dal mat a zmizel na pivo. Štafetu kapitánování předal dál na MF. Vedli jsme tedy sice 2½-1½, ale zbytek už tak optimisticky nevypadal. Šimi měl na šachovnici tupou čtyřvěžovku, MF cosi v čem jsem se nevyznal, PP vypadal, že podruhé za sebou už svého krále pod útokem neubrání a Zdeněk měl cosi, co pořad vypadalo pěkně, ale pěšec navíc to přeci jen nebyl.

Po dalším (opět prohraném) volejbalovém setu byl stav stále podobný, až na to, že Šimi už byl doma a v zápise u něj svítila další remíza. Po třetím setu už ale překvapivě bylo dohráno všechno, ačkoliv soudě podle stavu hodin v zápase Děčka (které nakonec tak tak vyhrálo nejtěsnějším rozdílem) teprve skončila první časovka. MF s mocnou věží na e5 soupeře umačkal a PP dle očekávání prohrál. Co bylo proti očekávání, byla prohra Zdeňka, který musel něco hrozně podělat (přý v časovce), což soupeři vyneslo zápasový bod za remízu 4-4 a jemu samotnému čestný titul „Pusík kola“.

Zápas jsme tedy zejména na zadních deskách neodehráli vůbec podle představ. Zdá se mi, že nás postihuje podobný fenomén, jakému v posledních sezonách podléhalo ve velké míře Běčko v Přeborové skupině, v menší i Áčko – a to, že pravidelně jsme schopni dělat body pouze na předních deskách, zatímco zadní máme nepředvídatelné až slabé. Snad to tedy alespoň trochu zlepšíme v zápase proti bublíkům z OAZY, jejichž výkony jsou snad ještě nevyzpytatelnější, než naše zadní šachovnice – v prvních 3 kolech totiž dostávali nálož od průměrných protivníků, zatímco ve 4. porazili silného soupeře z LISY 6½-½ na 7 šachovnicích, kde se hrálo.

Dne 7.2.2015
Autor: Martin Málek

Sokol Kobylisy C		ŠK Sokol Vyšehrad D
Šimek Petr	2383F ½ - ½	2318F Možný Miloš
Formánek Martin	2216F 1 - 0	2129F Vaněk Petr
Chmel Kristian	2068F 1 - 0	2105F Hlavsa Petr
Kubíková Alena	2100F ½ - ½	1984F Šišák Richard
Málek Martin	2050F ½ - ½	1892F Zajíček Karel
Plašil Petr	2027F 0 - 1	1891N Král Radovan
Srostlík Zdeněk	1832F 0 - 1	1938N Zdrubecký Miroslav
Binder Jan	1710F ½ - ½	1780N Šelder Jan

4 : 4

|ŠK Bohnice B| - |Sokol Kobylisy C|
| ½ : 7½|

Je úterý 27. 1., 16:40 a já za nepřilíhš vlídného počasí čekám na tramvaj U Kříže a dumám o tom, že by to chtělo konečně přerušit svou velkou rošádu (ne remízou, pochopitelně). Nepřijatý hovor od Sašky neznačí nic dobrého. Při zpětném hovoru jsem zahlcen informacemi v cizí řeči, z nichž rozumím jen tomu, že je teprve na Anděli a smluvený sraz v metru Kobylisy v 16:55 rozhodně nestíhá.

Začínám tušit problémy. Zápas v bohnickém domově důchodců totiž má řídit nekompromisní rozhodčí Jakuš (přes jeho kontroverzní pověst mám pocit, že svými extravagantními rozhodnutími Kobylisům vždy spíš pomáhá – uznání Chmelíkovy reklamace remízy v prohrané pozici, vedoucí k výhře 4½-3½ nad DDM v Přeborové skupině před dvěma lety, bylo opravdu vypečené) a když začátek v 17:30 nestíhnu, ubere nám čas. Což by našim časovkářům, jichž je minimálně polovina družstva, nemuselo svědčit. To jsem ještě netušil, že do první časovky se dostanou jen 2 partie za stavu 5½-½ pro nás.

Nechat jet Sašku samotnou na neznámé místo v Praze nepřipadalo v úvahu, bez kapitána a soupisky družstvo asi taky nenastoupí, nezbylo mi tedy než modlit se a doufat, že to nějak stihneme. Moje modlitby byly rychle vyslyšeny – byl mi seslán anděl v na anděla dost ošklivé podobě Chmelíka, který si to chmelil nahoru stejnou tramvají, do které jsem nastoupil já. Předal jsem mu tedy soupisku a odpovědnost za to dovést do hrací místnosti zbytek družstva, čekající na srazu před Kastrálním úřadem.

Obavy nakonec byly liché. Saška přijela už 10. metrem, které mě při čekání minulo, 152 nám jela hned po výběhu schodů (přišlo mi, že po výběhu jsem byl tím více zadýchaným já, což mě při mém vytrvaleckém sebevědomí dost překvapilo) a navíc jsem v ní zmerčil pána, který mi byl povědomý. Když vystoupil také na Řepinské, nenápadně a z uctivé vzdálenosti jsme ho začali stopovat, což nám vyneslo snadné nalezení hrací místnosti v domově důchodců (který mi mimochodem připadal na zařízení typu domova důchodců dost luxusní).

V 17:30 nás nastoupilo 6, o 2 minuty později se přidali i Ája s PP. Naše sestava nebyla nejsilnější, ale zato velmi vyrovnaná (kdyby nás 8 hrálo turnaj, vůbec bych se neodvažoval tipovat konečné pořadí) a o výhře nad teoreticky nejslabším týmem skupiny jsem nepochyboval. Jako správný se ukázal Fenylův odhad, že jednička soupeřovy soupisky se zalekne předních hráčů té naší a nenastoupí. Za nás hráli poprvé Saška, Vítek a Tomáš a už po třetím kole se povedlo prostřídat skoro kompletní soupisku!

Zápas začal pěkně, můj soupeř zahrál v 9. tahu slabě a já si řekl, že ačkoliv si varianty trestání nepamatuju, tak to v té divočině nějak vymyslím. Nevymyslel. Když jsem se před 15. tahem poprvé pořádně zamyslel (tak na půl hodiny...), s hrůzou jsem zjistil, že nezbyvá než za sežraného pěšáka na b2 odevzdat dámu, za níž už zinkasuji pouze koně a střelce. To mě v otevřené pozici příliš neuspokojovalo. V počínajícím nasrání jsem se vydal obhlédnout zbytek partií, což mě trochu uklidnilo. Dan byl jednoduše vyhraný s dvěma pěšci navíc. Vítek měl aktivní pozici s útokem a i pozice ostatních kluků mi byly sympatické. Pozice Áji se mi moc nezdála a pozice Sašky už vůbec ne. Ale pozice holek se mi nezdají vlastně nikdy, takže jsem i u nich byl nadále optimistický.

Můj soupeř se našťástí zalekl hry s dámou víc a odevzdal ji okamžitě zpět za koně a věž, počítajíc že mu zbyde kvalita víc za pěšce. Ouha však, kvalitu po pár tazích musel odevzdat zpět a zbyl mu jen

pěšec méně, výhled na moji dvojici střelců v otevřené pozici a oči pro pláč. Zhruba ve stejnou dobu pokazil partii Tomáš. Mírumulovný soupeř mu nabídl remis, kterou dostal povoleno přijmout. Nikde jsme totiž nestáli špatně a minimálně já s Danem jsme byli vyhraní. Že už ale od tohoto momentu neztratíme ani půlku, bych si rozhodně netipl.

Pak se ale obrany soupeře začaly sypat rychle. První se vzdal v partii nejmladšího hráče v místnosti s nejstarším soupeřem Dana, museje odevzdat věž za postouplého a pěšce. Jako další vyhrála překvapivě Saška – v úplně rovné pozici si soupeř z možných ústupů věže na c7 a b7 vybral ten, který ztrácel materiál a po Sašce odpovědi se ihned vzdal. Další na řadě byl můj soupeř (tentýž hráč, kterého jsme stopovali ze zastávky), který v prohrané pozici ještě nějakou dobu tahal a možná vzpomínal na to, že ještě před pár tahy to byla pozice vyhraná. Když přišla naše první letošní fanyňka, Zdeněk, už jsem si v klidu seděl v křesílkách na chodbě a chroupal papriku.

Vítek se přišel zeptat, zda může přijmout remis, což jsem bezmyšlenkovitě nechal na něm. Kdybych si nejdříve prohlédl jeho pozici, určitě bych mu ji zakázal. Na soupeřova krále s domkem bez domovníka totiž notně foukalo. Naštěstí Vítek posbíral svůj vlastní rozum, remis odmítl a vyhrál chvíli po Chmelíkovi, jehož soupeř dal přednost samomatu před obranou koncovky nestejnobarevných střelců s nějakým tím pěšcem mň.

Jako poslední tedy hráli PP a Ája (nemají chodit pozdě...). Soupeř PP (ten, který má zastydlé FIDE Elo přes 2100, zatímco české 1900, protože ho chtěli za soupeře všichni) našťástí přišel ještě daleko později a měl problémy s časem. Hrozivě vypadajícím útokem na Petrova krále neprorazil a po hromadných výměnách nestihl udělat 40. tah v již za něj prohrané pěšcovce. Jako poslední tedy hrála Ája, majíc 2 pěšce více.

Soupeřova dáma chvíli zkoušela vymyslet nějaký věčňák, ale nakonec rezignovala na svoje snahy daleko dříve, než jsme čekali, když nechala na holičkách svého střelce, který byl Ájou nekompromisně sežrán. Všechny figurky tak mohly jít odpočívat do krabic a my zase do hospody, kde torzo našeho týmu v podobě Chmelíka a mé osoby střetlo o něco početnější torzo XÉčka, které i bez Oxany (!) vyhrálo doma a Rutáka, který toho dne hrál jen s půllitry. Projednou se tedy Pájinoва slova „jakmile máš na každé šachovnici o 100 Elo méně, jsi úplně v prdeli“ ukázala být pravdivými. Naštěstí protentokrát byl v prdeli soupeř. Snad se z toho vzpamatuje a ostatním aspoň trochu zatopí. A z nás, nováčka I. Třídy, by teď soupeři mohli mít třeba i strach :)

Dne 30.1.2015

Autor: Martin Málek

ŠK Bohnice B		Sokol Kobylisy C
Kusalík Roman	1968F 0 - 1	2068F Chmel Kristián
Hořínek Karel	1980F 0 - 1	2100F Kubíková Alena
Omelka Antonín	1927F 0 - 1	2050F Málek Martin
Dlouhý David	1866F 0 - 1	2043F Zvariková Alexandra
Hřebíček Petr	2118F 0 - 1	2027F Plašil Petr
Brož Zdeněk	1894F 0 - 1	1906F Žemlička Vít
Sedlák Josef	1771N 0 - 1	1773F Kostelecký Daniel
Čižmár Štefan	1761N ½ - ½	1873F Sochor Tomáš
	½ : 7½	

[Sokol Kobylisy C] - [ŠK Sokol Vyšehrad E]
 [5½ : 2½]

Na první letošní domácí zápas jsme oproti prvnímu kolu z poloviny obměněné sestavě. Ze sestavy vypadli Šimi (z důvodu absence silného hráče na soupeřově soupisce), kapitán (z důvodu lenosti hrát), Dan (vzalo si ho souběžně doma hrající Děčko) a Kuba (vyžebrela ho Oxana pro své hvězdné Ěčko, hrající kdesi v řiti). Nahradili je Openpražáci Chmelík a PP a další ostřílení harcovníci Cěčka Zdeněk S. a Dejř. Soupeř nastoupil téměř komplet, ale i tak jsme všude kromě posledních dvou šachovnic měli elovou převahu my.

Úvod zápasu byl veskrze pozitivní. Fenyl vyzjistil, že jeho soupeř není a pravděpodobně nebude a začal shánět pivní kamarády. Hráli jsme tedy 4* bílými a jen 3* černými a žádné ze zahájení za nás výjimečně nevypadalo podezřele. Po pár minutách to vypadalo ještě lépe. Chmelík na třetí rozehrál agresivní variantu s obětí věže, kterou se soupeř neodvážil sebrat a začal stát děšivě. PP na páté pak pěknou malou kombinací získal křišťálově čistého pěšce víc. Špatně naopak nevypadalo nic.

Po hodině se ukázalo, že Fenylův soupeř opravdu nedorazil. Fenyl vyrazil na Pěšiny a my vedeme 1-0. V tento moment mě moc netěšila pouze pozice MF s prapodivnou pěšcovou strukturou v nadcházející koncovce (nejspíš ale kompenzovanou soupeřovým zavřeným střelcem typu „kus dřeva“) a Dejřova typicky brennerovská harakiri touha obětovat co nejvíce materiálu. Všude jinde to ale stále vypadalo pěkně. Peřanovi soupeř obětoval pěšce za přibližně nic a pozice Chmelíka a PP pořád vypadaly pěkně.

Za další půlhodinky soupeři na 7. Zavzvonil telefon. Zdeněk se do žádné reklamace nehrnul, ale rozhodčí partii nekompromisně ukončil, zatímco nebohý soupeř zmuchlal partiár a rychle zmizel. Vedli jsme tedy 2-0 bez práce a dále hráli 4 partie bílými a jen 2 černými. Vedle hrající Děčko v nadupané sestavě i s Pájínem zatím pomalu ale jistě drtilo nebožáky z Pragovky. Naše pozice vypadaly stále medově. Dokonce i v té dejřově šlo s trochou fantazie spatřit nějakou kompenzaci za materiál. V zadní části místnosti mezitím Děčko pomalu ale jistě drtilo nebožáky z Pragovky, první vyhrál Jandoš.

Děsil mě pouze čas, který jsme měli synchronizovaně na všech šachovnicích naprosto strašný. Jediným, kdo kazil toto týmové pojetí time managementu byl MF na první, zbytek se odvážně hrnul do časovky. Ta na nás dopadla krátce poté, co Dejřovi nezbylo už nic rozumného k obětování, pročez se vzdal. Během ní PP někde upustil sežraného pěšáčka a raději se spokojil s nabízenou remis a Chmelíkova krásná pozice dospěla do roviny.

S čistým pěšcem víc si nevěděl rady ani Peřan, jehož odvážný soupeř, stále bez pěšce, dokonce remis nepřijal. Áji černá pozice došla k totálnímu zablokování pěšcovými řetězci a remis se stala nevyhnutelnou. Vedli jsme tedy 3-2 a dohrávaly se partie na 1. ,3. a 6., z nichž ani jedna nevypadala na prohru. Ale vyhrát 4½-3½ při dvou bodech shůry v případě tří remis by bylo dost trapné, doufal jsem tedy, že se ještě zadaří.

A zadařilo. Soupeř MF na první se rozhodl, že remis nechce a pozici odblokuje, což však jen zesílilo rozdíl mezi kvalitou střelců ve prospěch MF. Následná pasáž žraní piků vedla ke stavu 2-0 na pěšce ve věžostřelcovce ve prospěch MF a o výsledku partie nebylo pochyb. Chmelíkův soupeř se poté, co

zřejmě definitivně vyrovnal pozici v dāmověžovce, nepochopitelně rozhodl jít do věžovky, jež jako jediná z možných koncovek vypadala za Chmelíka jednoduše vyhraně.

Za tohoto stavu jsem s klidem odešel o patro výše na volejbal a vrátil se až při podepisování zápisů a poslední analýze. MF i Chmelík svoje partie dotáhli do vítězného konce. Pan remízka Peřan sice nikoliv, ale lepší půlka nežli nulka, že ano. Nakonec jsme tedy soupeře přehráli 3½-2½ i za šachovnicemi. Pokud za týden porazíme Bohnice, měla by být záchrana v klidu a zbývající zápasy si budeme moci v klidu užívat.

Dne 22.1.2015
 Autor: Martin Málek

Sokol Kobylisy C				ŠK Sokol Vyšehrad E
Formánek Martin	2216F	1	- 0	2082F Kalivoda Jaroslav
Dvořák Jan	2197F	1K	- 0K	2119F Domlátil Jiří
Chmel Kristian	2068F	1	- 0	2047F Doležal Martin
Kubíková Alena	2100F	½	- ½	2084F Hašpl Miroslav
Plašil Petr	2027F	½	- ½	1979F Jirman Pavel
Kovář Petr	1968F	½	- ½	1892F Forman Miroslav
Srostlík Zdeněk	1832F	1	- 0	1946F Sargasyan Karen
Brenner David	1746N	0	- 1	1775F Zoubek David

5½ : 2½

|GROP Classic.Chess| - |Sokol Kobyličky C|

|3 : 5|

Hned první hrací den letošních pražských soutěží se týkal i našeho „Céčka“. Soupeřem nám byl tým s exotickým názvem „GROP Classical Chess“, pod kterým se však neskrýval nikdo jiný, než staří známí Klaus & spol., se kterými se ve vyrovnaných zápasech potkáváme téměř každoročně. Letošní novinkou je, že hrací místnost soupeře se už nenachází v učebně biologie se stolky a židličkami velikosti pro primány na gymnáziu v Libni, ale v hotelu Brixen poblíž Pavláku.

Za účelem společného hledání nové hrací místnosti na pražské šachové mapě jsme tedy zvolili sraz přímo v metru. Do 17:40 se překvapivě dostavila celá sestava s výjimkou MF, u kterého stejně nikdo nepočítal s tím, že by mohl přijít včas. Hotel jsme našli velmi rychle. Z hrací místnosti v suterénu se linula zvláštní vůně připomínající františky a z vedlejší místnosti jazzová hudba, která v té hrací naštěstí přes klimatizaci a tikání hodin téměř nebyla slyšet. MF dal vědět, že dorazí později a mohlo se začít.

Předzápasovým trochu nadsazeným plánem bylo na prvních 4 deskách vyhrát 4-0 a na zbytku udělat aspoň půlku. Přes značnou ambicióznost plán smysl dával – na prvních 4 deskách jsme opravdu měli tu větší, tu menší elovou převahu, na posledních 3 jsme naopak byli teoreticky slabší. A na kapitána na 5. nelze klást přehnané nároky. Soupeři nenastoupil Krátký, jinak byl víceméně v nejsilnější sestavě. My jsme byli trochu pocucháni probíhajícím Openem Praha, ale na druhou stranu o moc silnější sestavu už asi tuto sezonu dohromady nedáme.

První příležitost obojít partie jsem měl asi po půl hodině. Působilo to na mě dojmem, že všude se hraje nějaká pazahájení, ve kterých se vůbec nevyznám. Bohužel včetně toho na své vlastní šachovnici. Z této obchůzky jsem se vrátil trochu skleslý – naši bílí si možná s výjimkou opozdilce MF nepočínali vůbec bíle. Ája se proti dvojici střelců dostala do pasivity, Peťan zahrál jakýsi gambit, kde mi přišlo, že má prostě jen pěšce míň a Kuba si rovnou nechal vzít na f2 s dobráním figury odšachem, což znamenalo pěšce míň, krále bez rošády a doslova rozestranou pěšcovou strukturu acegh. Fenylova pozice také nevypadala bůhvíjak, Šimi měl na první černými cosi velmi rychle bez dam a asi i bez problémů. Danovi ještě nepřišel soupeř, což jsem v danou chvíli hodnotil jako naši nejnadhřejší pozici.

Po další hodině už to bylo o něco optimističtější. Kubův soupeř se nedokázal vymanit z pasivity a poté, co Kuba vykouzlil zoufalý útok na krále, poněkud znejistěl. Dan stál černými asi ok – s pasivním bělopolákem uvězněným na c8, ale se značným časovým náskokem. Peťan konečně zahrál průlom, který byl asi jediným možným plánem a tvářil se, že za pěšce něco má. Také jeho soupeř začal vypadat trochu méně jistě. Moje partie přešla do mé oblíbené struktury a já si přes značnou spotřebu času začal medít. Alena stála stále divněji. Fenyl stál černými pasivně, ale 200 bodů elo náskoku stále budilo optimismus. Martinovi jsem v jeho pozici věřil a Šimiho pozice s dvojicí střelců začala působit tak, že na výhru může hrát jen on.

Další vývoj byl nemilý zejména pro mou osobu. Během bezstarostného medění a přeceňování pozice mi soupeř najednou „nepochopitelně“ obětoval nejdřív jednu figuru a pak druhou, abych následně příliš pozdě zjistil, že dostávám mat a deprimován se okamžitě vzdal. Až od kubiců jsem pak zjistil, že při jednom z ústupů nebyl konec až tak rychlý, ale při následné analýze se soupeřem v hotelovém lobby jsme zjistili, že zanedlouho prohrajeme tak jako tak, což mě trochu uklidnilo – aspoň jsem se nevzdal zbytečně. Nutno uznat, že soupeřův útok byl pěkný, což ovšem neomlouvá mou slepotu.

Po chvíli analyzování se k nám přidal Fenyl se slovy „posral jsem to“. Naštěstí z něj nakonec vylezlo, že partie skončila remízou. Nic moc, ale zápas se aspoň ještě hraje. Za další chvíli skončila remízou i

Peťanova pochybná pozice a následně k překvapení všech přišla zpráva o tom, že Kuba se svým útokem prorazil a svou velmi rychle zkaženou partii nakonec vyhrál.

V hotelovém lobby se k nám přidal Chmelík, který černými odremizoval 2200+ v Openu Praha a Pájín, který přišel z tréninku děcek. Krom toho zjistíme, že děčko zřejmě v Dejvicích dostává řádnou sodu a Ruťák se prohrami shání, kdo by šel na pivo. Pozici v zápase začínám poprvé vidět růžově. Ája sice stojí pořád stejně špatně, ale MF bere minimálně kvalitu s pokračující aktivitou a zdá se vyhraný. Šimi má v koncove pěšce víc a Dan v pozici bez dam dokonce misty i dva.

Dan přichází s tím, že s pěšcem víc odmítl remízu, což s ohledem na jeho pozici chápu – jen to teď nepodělat. Po chvíli vyhrává Martin a zdá se, že si jdeme pro 3 body. Při dalším návratu do místnosti však s hrůzou zjistíme, že Dan spáchal jakési harakiri a prohrál. Začíná se mi zdát, že Ája je prohranější, než Šimi vyhranější a růžová se vytrácí. Naštěstí jen nakrátko. V Šimiho pozici se v koncove V+S+5P vs V+J+4P naštěstí objevuje zvláštní jev, který by se dal pojmenovat jako bratři v matu. Naštěstí bílý bratr (na e4!) je pod matem rychleji, soupeř se může vyvléci jen za cenu rozhodujících materiálních ztrát a vzdává se.

Za stavu 4-3 pro nás bude rozhodovat, zda Alena udrží remis. V koncove D+V+S+5P vs D+V+S+4P má sice pěšáka méně a prapodivnou pěšcovou strukturu, ale na druhou stranu pěšcový val g2,g3,h3 skvěle schovává jejího krále, zatímco ten soupeřův pod cedníkem h7,g6 je neustále trýzněn a opruzován okolo běžajícími figurkami. Po asi 30 tazích skákání figurkami s neměnnou pěšcovou strukturou se partie dostává do konečné časovky. Soupeř se uchyluje k rozběhnutí dámského křídla, což však vede jen ke ztrátě pěšce navíc. Ája následně umně převede partii do remízové střelcovky, ve které soupeř,

unavenější než unavená Ája, hraje s minimem času hrůzostrašně a střelcovku ještě prohrává.

Sehráli jsme tak vyrovnaný a bojovný zápas se spoustou zvrátů a šťastným koncem pro nás. Na prvních 4 deskách výhra 3,5-0,5... Snad to tak půjde i nadále. Pusíkem kola vyhlašuji sám sebe, i když Dan se svým oznámením odmítnutí remízy a následnou prohrou během pár minut představuje nebezpečnou konkurenci. Z pozápasového posezení mi v hlavě utkvěl zejména údiv většiny osazenstva nad tím, že si soupeř s tak pěknou místností a šachovými soupravami nepořídil i šachové hodiny, na kterých by bylo vidět, kolik má člověk času. Ale od těch židliček pro trpajzlíky je to přeci jen pokrok...

Dne 13.1.2015
Autor: Martin Málek

GROP Classic.Chess	Sokol Kobylisy C
Sharashenidze Akaki 2317F 0 - 1 2383F Šimek Petr	
Illetško Jaroslav 2185F 0 - 1 2216F Formánek Martin	
Vacek Radomír 2015F ½ - ½ 2197F Dvořák Jan	
Říman Václav 2054F 0 - 1 2100F Kubíková Alena	
Matocha Pavel 2003F 1 - 0 2050F Málek Martin	
Špaček Michal 2025F ½ - ½ 1968F Kovář Petr	
Klaus Jan 1991F 1 - 0 1773F Kostecký Daniel	
Cantier Jean-Francois 1948F 0 - 1 1762F Strnad Jakub	

3 : 5